

VOLLEYBAL

VIRGINIE DE CARNE (33) RUILT VOLLEYBALVELD VOOR KOFFIEBAR

'Tijd voor ander leven'

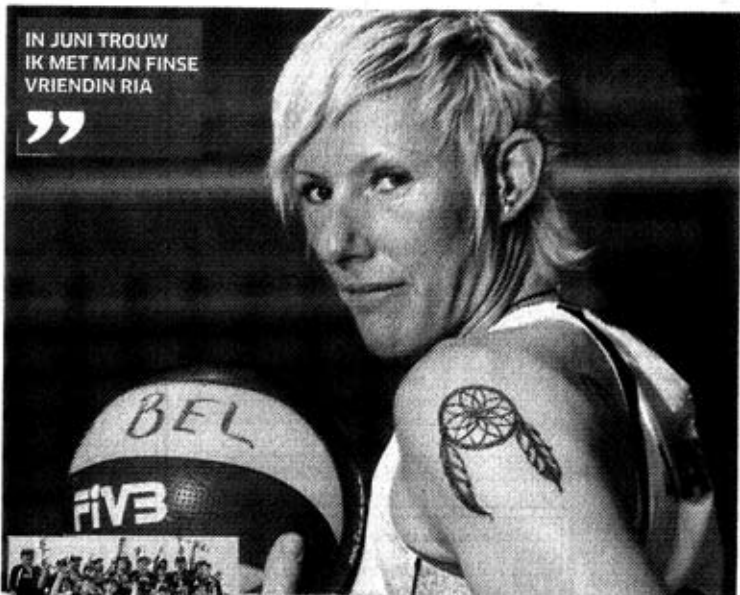
'Het is mooi geweest', zegt Virginie De Carne, sedert 1996 de beste Belgische volleybalster, met hese stem. Dat stemprobleem is een nasleep van de titelviering in Finland. 'Ik ben het volleybal niet beu, maar het is tijd voor andere dingen.'

GUIDO OSTYEN

'Ik voel dat het tijd is om afscheid te nemen van topsport', zegt Virginie De Carne, op 25 mei 1977 in Roeselare geboren en later vanuit Lendeledede begonnen aan een succesvolle volleybalcarrière. Een afscheid dat er met een sterk Fins record komt. De Carne won de voorbije twee jaar met LP Viesti Salo immers 79 wedstrijden op rij in de Finse beker en competitie. Zondag sloot ze die rij af met winst in de vierde wedstrijd van de titelfinale, goed voor een tweede titel op rij.

'Mooier afscheid nemen dan met een titel kan niet. De twee jaar bij Salo waren fun, ik heb er het plezier in het volleybal teruggevonden', aldus De Carne. 'Nu kijk ik uit naar het andere leven, want ook daarin wachten uitdagingen. Zo trouw ik in juni met mijn Finse vriendin Ria en dan beginnen we wellicht een koffiezaak. Ik droomde al langer van een tearoom, het wordt dus iets in die richting. Waar? Dat moeten we nog bekijken. Het kan Helsinki zijn, maar België sluit ik ook niet uit. Een nieuwe carrière in het volleybal heb ik nooit overwogen. Ik zal uiteraard altijd geïnteresseerd blijven in die sport en erbij zijn als er iets te doen is. Coach worden zie ik niet zitten. Ik ga honderd procent voor die koffiezaak.'

IN JUNI TROUW
IK MET MIJN FINSE
VRIENDIN RIA

Virginie De Carne nam afscheid van het topvolleybal met de titel in Finland: 'Mooier stoppen kon niet.'

© Bart Vandenbroucke, lf

De Carne doorkruiste in haar spelerscarrière heel Europa en praat zoals steeds enthousiast over de vele menselijke contacten die ze had. 'Italië? Dat was werken met de beste speelsters en trainers in toponstandigheden. Tenerife? Minder druk, aangenaam, maar wat wil je op de Canarische Eilanden. Zwitserland? Fijn, iets anders en Final Four van de Champions League. Siberië? Een echt avontuur, reizen en een aparte levensstijl. Finland? De periode die me het meest zal bijblijven.' Zo vat De Carne haar carrière samen. Om er snel nog één deel-

te aan toe te voegen. 'De nationale ploeg. Ups en downs in prestaties, maar prettig samenwerken met coach Gert Vande Broek. En ik hoop dat de nieuwe generatie kan verder bouwen.' Of er dan nog niet iets minder was, iets dat ze anders zou willen doen mocht alles te herbeginnen zijn? 'Het enige dat ik heb gemist, was dat het voor mijn vrienden en familie soms moeilijk was om me te volgen in Europa en die contacten soms minder waren. Maar ik ben heel gelukkig met wat ik met keihard werken heb bereikt. Ik heb van geen enkele beslissing spijt.'

Ook zus Julie stopt

Ook Virginie's zus Julie stopt na dit seizoen (bij tweededivisieploeg Lendeledede). 'Dit was niet afgesproken', zegt Julie. 'Virginie maakte als eerste haar beslissing bekend. En omdat wij samen begonnen waren, vond ik het wel mooi en passend om er samen mee op te houden. Ik heb al geruime tijd last van de knieën en wil nog van veel andere zaken proeven. Of ik nooit jaloers was op de carrière van mijn zus? Zeker niet. Ik heb haar altijd door dik en dun gesteund en ben blij voor haar dat zij het gemaakt heeft. Ondanks haar geslaagde carrière is zij altijd zichzelf gebleven. Ze leefde nooit met haar hoofd in de wolken. Ik ben blij dat we samen ons volleybalhoofdstuk kunnen afsluiten.' (FVM)